

Jimmy van den Nieuwenhuizen Afscheid burgemeester Drum City

Een paar weken geleden kreeg ik een sms'je van een vriend. Toon Oomen had me genoemd in een artikel in de krant. Ik open het snel: 'Drumlegende Toon neemt afscheid', kopt het artikel in BN De Stem. Toon, de legendarische drumleraar – mijn drumleraar – gaat er na veertig jaar mee stoppen. Dit artikel brengt mij even terug naar muziekschool H19 in Oosterhout, waar ik met mijn maatjes stiekem tussen de dubbele deur van Toons lesruimte stond te luisteren naar wat onze voorgangers aan het uitspoken waren. Ik ruik de muffe geur van zijn veel te kleine lokaal en zie de rommel uit de vorige les op de vloer. 'Laten we bakmeel op trommels leggen; dat ziet er gaaf uit, joh', zei Toon. Ik herinner me een van mijn allereerste lessen, waar ik zó graag meteen op het drumstel wilde rammen. Maar nee, ik moest een rap maken over alles wat ik in de etalage van een bakkerij kon vinden. In de daaropvolgende les mochten we een verhaallijn tekenen op het bord; een zogenoemd 'lijntje'. Ik tekende de voortgang van een raketlancering en moest die vervolgens uitvoeren op alles wat ik kon raken in het lokaal; die kans liet ik niet onbenut. Op het bord was de reis naar de maan een geweldige succes, maar in de praktijk klonk het alsof de raket al voor het opstijgen ontploft was. Ik zie Toon in het eeuwige gevecht met de oude elektronische Simmons drumkit, en ik proef het vieze water uit de kraan van 'het keukentje' achter in het lokaal. Ik waan me even terug in een les met ons slagwerkensemble, waar Toon ons op fantastische wijze leerde met elkaar alle muzikale grenzen op te zoeken. Ik herinner me zijn supertechniek. Wij gaven daar toen natuurlijk helemaal niets om, maar Toon zorgde

onopgemerkt toch wel even dat je niet met een blessure kwam te zitten. Ik herinner me de *Kringen In Het Water*, een speciaal door Toon gecomponeerd stuk dat we met honderd drummers uitvoerden aan de rand van een natuurbad. Maandenlang leefde ik daar naartoe, kocht speciaal nieuwe kleren, een prachtige nieuwe splash en verving al mijn boven- en ondervellen. Of die ene jaarwisseling, '99-2000, met tig drummers aan de rand van het kanaal waar we letterlijk zwart regenden van het kruit van het vuurwerk. Fan-tas-tisch vonden wij dat, en hij ook. Toon gaf altijd alles, en wij gingen daar wat graag in mee.

Iedere leerling die van Toon afkomt, heeft een eigen identiteit in zijn spel. Luister eens naar Hans van Oosterhout, Hans Eijkenaar, Mark Stoop of Marc Schenk. Allemaal Oosterhouters, allemaal fantastische spelers, en toch allemaal uniek. Toon heeft honderden drummers en docenten geïn-

Dennis Boxem

spireerd, en dat zal nog lang zo blijven. Toon was de beste leraar die ik, en velen met mij, me had kunnen wensen. Toon is nog heel even te vinden in zijn stoffige lokaal met uitzicht op het park. Maar op 18 mei 2018 gaat hij er letterlijk uit met een knal tijdens een nu al niet te missen slagwerkdag in De Bussel in Oosterhout. Laten we daar met zijn allen heengaan! Oosterhout, 'Drum Capital of The Netherlands' wat mij betreft. Met als muzikale burgemeester onze eigen Toon. Dank jewel voor de fantastische lessen, je oneindige positieve energie en vooral voor ál die inspiratie. (jvdN)

Slagwerkkrant.nl/swkplus

➤ Archiefartikel over Toon Oomen uit 2016 (SWK 191)